

Publicerad 2013-09-07 11:24 av lodjuret/seglare

Jag kastar mina förstulna blickar på dig, är de dig en källa till irritation? Finner du mig snarstucken vid pass tvåtiden på dagen, erbjud mig en smörgås, en frukt, något att dricka eller att massera mina axlar.

Du har bara inte tänkt på saken?

Så du vill spara såväl pengar som på miljön?

Om du sårar på blygdläpparna då du kissar slipper du torka dig med papper efteråt, annat än om du lider av urinläckage.

Men kanske är du lat eller har bråttom och kan inte tänka dig för varje gång, trots att du hinner tänka på att sätta dig och sära på benen innan du 'ååååh, mmmm, aaaaah'?

Om du lider av urinläckage så betalar du inte själv för att få skydd hemskickat till dig.

Du kontaktar bara 'din' läkare och beskriver dina besvär, så får du kostnadsfritt hämta ut paketen där du brukar göra det, i butiken.

Att det är gratis och inte då du har mens, det är allt bra märkligt.

Få väljer ju själva att ha ett visst mått av blodläckage några dagar varje månad.

Mensskydd borde lyda under samma villkor som urinläckage, kunde man tycka.

Om killar blött näsblod några dagar varje månad, då hade någon sorts preventiv metod för det säkert utvecklats.

Hade de behövt betala för detta läckage själva eller hade det gått på det allmänna?

Det hade ju varit genant att behöva byta kostym då och då, mitt under händelsernas mest intensiva period.

Du som är kille och är van vid att din kompis strilar åt olika håll då du pinkar, sära på de små läpparna och du får en jämn och fin stråle att visa upp för grabbarna.

Du vill kunna göra något för honom då du ligger med din kille och han själv ligger där och kör sina obligatoriska tvåhundrafemtio armhävningar?

Om du använder dig av slidmuskulaturen på ett snarlikt sätt som när du kissar så skall du förstå hur att kunna bidra med något då ni älskar med varandra.

Det sägs ju att när man grälar med någon så är det egentligen något annat man luftar.

Det beror på att man troligen ger luft åt sin egen irritation.

Det handlar då om ens egna förväntningar på en eller annan människa.

Istället för att ta ansvar för sina förväntningar, då andra inte kan göra dig mycket annat än besviken, så låter du irritera dig på andras beteenden och lägger skulden för dina besvikelser på någon annan än dig själv.

Ditt ansvar ligger på dina egna axlar, och deras ansvar ligger på deras.

Behovet av att lufta dina besvikelser över andras tillkortakommanden får du vackert låta få utlopp för någon annanstans.

Om du ser en kille sätta sig med benen isär för att inte krossa punkkulorna, så kan du istället söka sätta dig in i situationen genom att tänka på hur du gör då du rättar till behåbanden eller rättar till bröstet då de kommit i kläm mellan behå och kroppen.

Han rättar ju också till sin lille kompis något längre ner på kroppen.

Att han försöker dölja rörelsen ibland genom att stoppa handen i fickan, som om han ville kolla att lillen hänger kvar, det borde inte vara en källa till irritation och oro för hans själsförmögenheter lika litet som de nätta försöken att rätta till en trosa.

Mera förståelse för olika sorts personliga, men ändå lätt utbredda behov hos det egna eller andra könet kunde vara tacknämligt såväl som en juste inställning.

Om du oroar dig för att någon kille sitter och fingrar frånvarande på någonting i mera skrevmiljö, så tänk bara att han kanske gör det mer eller mindre omedvetet och att det är som att gnida näsroten, skjuta upp glasögonen eller klia sig i örat.

Det finns så mycket möjligt att irritera sig på i tillvaron och så mycket tålamodsprövningar att tvingas utstå.

De vilka verkar ha sjöar av tålamod att ösa ur, de antingen har det eller så är de bara duktiga på att dölja det.

Så nästa gång jag med något förhöjt röstläge tänker högt och frågar mig var sjutton den där saken kan ha tagit vägen, så är det bara för att den plötsligt fått fötter och att jag inte lägger skulden på dig utan bara känner det som att fyra ögon kan tänkas se mer än två.

Vad jag drömde om i morse när jag vaknade?

Jag drömde att det kröp en stor, svart och äcklig spindel på min ena hands ovansida.

Det som sedan hände var att jag vaknade av att någon skrek samt att jag försökte slå bort spindeln från handen.

Den som gjorde det var jag själv, såväl skrek som slog mig själv.

Nu är jag rent generellt inte rädd för att bli rånad och slagen, att det skall bryta ut världskrig eller att kliniken skall gå omkull.

Men skriker och viftar vilt omkring mig med armarna, gör jag om det kommer en geting flygande och utgör en fara för liv och lem.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren lodjuret/seglare med Poeter.se id #4809 innehar upphovsrätten